

CAPRI DRIVERS

CLUB MAGAZINE

3-MAANDELIJKSE PUBLICATIE

APRIL - MEI - JUNI 2021

Inhoud

Voorwoord door onze Voorzitter	3
Capri Driver in de Kijker: Dirk Jakus	4
Capri in het Museum Of Modern Art NewYork.....	10
De Verloren Capri van Nils.....	11
De Schatkamer van Dirk.....	13
Club Meeting Mei.....	16
Club Meeting Juni.....	17
Club Info.....	19
Secretariaat	19
Bestuur.....	19
Jouw bijdrage in ons boekje?	19

Voorwoord door onze Voorzitter

Dit boekje was verbazingwekkend snel gevuld.

We beginnen met het verhaal van Dirk. Iedereen in de club kent Dirk wel als de bezieler achter onze internationale meeting. Maar hoe is Dirk in onze club verzeild geraakt? Blader snel verder naar de volgende bladzijden om dat te weten te komen.

Wim stuurde een leuk weetje over een Duits kunstenaar die de Ford Capri tot kunst verheven heeft. Wist je dat een Ford Capri als kunstwerk zelfs in het MOMA in New York gestaan heeft?

Een tijdje terug kocht Carl een schilderij met een Capri op een rommelmarkt. We hebben toen geprobeerd om de eigenaar van de Capri in het schilderij te vinden en dat is nu dus gelukt. Het blijkt dat dit een ex-lid van de club is zelfs!

Vorige keer konden we al eens piepen in de Ford Capri verzameling van Dirk. Hij stelde ons toen zijn verzameling LP's voor met de Capri als cover girl. Ik ben bij gelegenheid van het interview nog eens teruggegaan om wat meer foto's te nemen van de schatkamer van Dirk. En het is echt een schatkamer met heel veel spullen gerelateerd aan de Ford Capri.

We sluiten het boekje af met twee verslagen van de club meetings van mei en juni. Jawel, we kunnen eindelijk weer samenkomen en daar hebben we van genoten!

Volgende keer stellen we weer een lid van de club voor. Wie zal het worden? Ik denk dat ik dit keer eens een van onze nieuwste leden ga interviewen. Als tip zie je hier alvast een foto van zijn Capri.

Jullie voorzitter,

Jean-Marie

Capri Driver in de Kijker: Dirk Jakus

door Jean-Marie Geeraerts en Dirk zelf natuurlijk

Hey Dirk, je staat dit keer zelf als onderwerp in het boekje. Je hebt dat lang zelf geschreven, he?

Ja, ik heb gedurende 10 jaar samen met Steve het clubblad geschreven, samengesteld en afgeprint en in de enveloppen gestoken en verzonden. Dat was vrij intensief op dat moment, maar toen de goedkoopste oplossing. Gelukkig heb jij deze taak nu op je genomen en wordt het clubblad nu bij Editoo geprint en verzonden. Het is daarmee goedkoper geworden en de kwaliteit is ook veel beter nu.

Ik kan beamen dat het inderdaad best wel wat werk is om ons boekje elke keer weer vol te schrijven. Gelukkig zijn er best wel wat leden die ook actief meeschrijven aan het boekje zodat ik het niet helemaal alleen moet doen.

In ons vorige boekje hebben we al een kijkje kunnen nemen in je verzameling LP's. Ik heb me laten vertellen dat je verzameling ondertussen nog uitgebreid werd met enkele nieuwe exemplaren. En als ik hier zo rond kijk op zolder, dan ben je echt wel serieus gebeten door de Capri microbe. Je verzamelt zo'n beetje alles wat met Ford Capri te maken heeft, he...

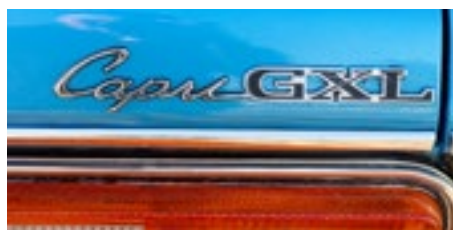
Ja, die verzameling is ook iets dat uit de hand gelopen is omdat ik alles wat bij

Capri te maken had ook verzameld heb. Ik ben 3 jaar geleden wel gestopt met het verzamelen, na een 525 miniatures, folders, stickers, bouwdozen, platen en allerlei prullaria van Capri. Onder andere door een gebrek aan plaats.

Na het verschijnen van het vorige clubblad zijn er inderdaad nog een reeks albums en singles bijgekomen. Je staat verstomd dat onze Capri toch op veel platen voorkomt en dan weet ik dat er nog een tiental andere zijn.

Wat voor Capri heb je en wat vind je bijzonder aan jou Capri?

Ik heb een MK 1,5 in GXL uitvoering uit 1973. Persoonlijk vind ik de anderhalf met dubbele koplampen de mooiste Capri.

Heb je veel laten veranderen aan je Capri?

Ik heb deze een 8-tal jaren geleden laten restaureren, de gasinstallatie en de 1600 motor eruit laten halen en er een 2600c v6 ingestoken. Dat geeft toch een heel andere rijervaring. De kleur is niet een originele Caprikleur maar een blauwe Focus kleur, het blijft dus in de Ford-familie. Ook het interieur is volledig opnieuw in leder uitgevoerd met een blauwe bies in de zetels en rond de zijpanelen, het dashboard en de hoezen van de pook en de handrem.

Sommige vinden dit heel bizar dat ik hem niet volledig origineel gehouden heb

en willen liever hunne Capri in de toestand houden zoals hij uit de fabriek kwam. Ik vind dat mijne Capri naar mijn verlangen moest zijn en ik moet erin rijden en me goed voelen, en tussen haakjes: de witte lichten en zijpinkers zitten er ook niet bij de fabrieksaflevering op. Soms stel ik mij vragen als ik op een meeting hoor dat er iemand commentaar geeft op iemand zijne Capri omdat hij een vijsje gevonden heeft dat de bevestiging van de benzineleiding aan het motorblok niet origineel is.

Hopelijk kunnen we nog jaren genieten van onze Capri's en komen de groene niet te veel tussen in onze benzineslurpers, moet toch onze hobby blijven.

Ook zijn we nu verplicht om onze Capri tweejaarlijks op de keuring aan te bieden. Ik ben er vorig jaar voor de eerste keer met een bang hart naar toegereden en zonder iets te doen, enkel een afkeur voor een koplamp die niet juist afgesteld was, oeftie, Lucky. Ik vroeg ook aan de keurder

hoe de toestand er uitzag van onder en hij zei voor een auto van bijna 50 jaar zeer goed zelfs en ernaast stond een focus van 9 jaar en hij zei kom hier maar eens kijken. Wat een roestboel van onder, mama mia! Gelukkig komt de mijne uit Italië, weinig of geen regen, geen sneeuw en ook geen strooizout, dus die kan nog wel even mee.

Iedereen kent jou als de bezieler achter onze internationale meeting die we om de twee jaar organiseren. Maar vertel eens, hoe ben je eigenlijk in onze club terecht gekomen?

Bijna 20 jaar geleden ben ik eerder toevallig in de Capriwereld terecht gekomen dankzij mijn zoon. Ikzelf heb in mijn jonge jaren zelfs nooit met een Capri gereden. Mijn buurman had wel een Capri voor de deur staan en ik vond dat toen ook wel al een mooie auto, zeker met de uitstraling lange motorkap en korte kofferruimte. Maar als de buurman vertrok met de Capri was dat zeer vaak met gierende banden. Mijn vader zei dan steeds: “Daar vertrekt die zot weer, die zal zich nog wel eens doodrijden met zijn rijgedrag.” Dus voor mij mijn eerste autootje zal zeker geen sportwagen worden dat had ik al begrepen. Ik had toen een vriend die zijn ouders een garage hadden in tweedehands VW-auto's, in die tijd veel kevers en fastbacks en de golf was toen enorm populair. Dus op mijn 18 jaar mijn eerste autootje was een Golf MK1 met 1100cc motor uit 1975. Dat vond mijn vader toch veel veiliger. Ik ben daarna gewoon in de VW-wereld blijven hangen en ook mijn tweede auto was een Golf, toen een 1400cc ook een speciale uitvoering en met een andere grille erin met dubbele rechthoekige koplampen. Daarna komen er kinderen en is de Golf eigenlijk te klein geworden en ben ik overgeschakeld op de Passat, ben ondertussen toe aan mijn derde Passat en dit is nog altijd mijn dagelijks voertuig.

Mijn eerste rijervaringen heb ik wel met een Ford gedaan, ik was toen 16 jaar en ging met mijn vader mee vakantiewerk doen in de bouw Op dat bedrijf hadden ze toen verschillende Transits in gebruik, dus als er op een werf één van de Transits moest verzet worden was dit voor mij de ideale gelegenheid om eens te rijden. Ik herinner mij zeer goed dat ik eens een kleine boom omgereden heb met de transit. Er was er ééntje bij met een verlengd chassis en dubbele wielen die ver uit de carrosserie stonden en ik heb toen met te kort afdraaien met deze achterwielen gewoon tegen een boom omhoog gereden zodat deze heel schuin stond. Zowel de boom als de transit onder een schuine hoek, zonder schade gelukkig.

Hoe ben ik dan in de Capri wereld terecht gekomen?

Mijn zoon Steve – op dat moment ook net 16 jaar geworden – had toevallig een achtergelaten Capri in een weide zien staan, half begroeid met struiken en vond dat wel iets hebben die lijn van de Capri. Hij is zich toen gaan verdiepen en gaan opzoeken over de Capri en was door de Capri microbe gebeten. Op zijn 17 heeft hij toen al zijn eerste Capri gekocht zonder rijbewijs op dat moment. Ik heb hem daarna nog zijn rijlessen gegeven zodat hij zijn rijbewijs kon halen, net zoals ik mijn dochter en mijn vrouwtje hun rijlessen heb gegeven om hun rijbewijs te kunnen behalen. Ikzelf ben in het bezit van rijbewijs D/E met medische schifting. Ik heb dat behaald om te mogen rijden met een bus naar de bouwwerf, met dertig man in de bus.

Dus Steve kocht zijn MK2 1600cc en wilde wel eens weten of er een club bestond van Capri, zo is hij bij de Capri Drivers terechtgekomen en heb ik hem dan vergezeld naar de eerste meetings in Tervuren, zodat hij daar als groentje geen blauwtje zou lopen tussen al die wat oudere leden en diehards. Dat beviel hem wel in de club en de microbe had zijn werk gedaan.

Na een tijdje wilde de Belgische staat dat de VZW's en de clubs een boekhouding zouden houden en jij wist dat ik een bijberoep had en vroeg of ik deze taak niet een beetje wou opvolgen. Ik antwoordde dat ik zelfs geen Capri had en dat ik als een gewone liefhebber mee kwam met

Steve. Ik voelde dus dat ik wel in de club ging aanvaard worden en heb mij ook maar een Capri aangekocht. Het moest wel een 1, 5 worden want dit was het model dat mij het meeste aantrok. Toevallig vonden we in Nederland een Capri die voldeed aan mijn wensen en die bij gebrek aan tijd door een zelfstandige bezigheid bij de man meer stil stond dan er mee gereden werd. Dus dat werd mijn Capri: een GXL-uitvoering. Niet zoals standaard met de 3000cc motor wat normaal was voor dit type, maar een 1600cc.

Dit komt doordat deze uit Italië kwam en daar door de hoge wegenbelasting net zoals hier in België toen, geen zware motoren te vinden waren of een uitzondering zijn.

Deze heeft ook verschillende maanden bij de dealer in Italië in de showroom gestaan en is pas in de maand april 1974 ingeschreven als eerste gebruik. Op dat moment was de mk2 al gelanceerd en ik denk dat de dealer toen iets van de prijs afgedaan heeft om ervan af te zijn. Het tweede model was er, dus de interesse was nu gelegd op de mk2. Omdat de wetgeving in ieder land anders is – en in Italië moest dit zo – zijn de voorste richtingaanwijzers wit met extra zijpinks op de voorschermen. Dit is een zeldzaam geval en je zal niet veel van deze uitvoeringen zien. Bij mijn weten ken ik alleen nog iemand die als Nederlander bij ons in de club zit en dat is Ronald Hogendoorn met zijn RS2600, die ook uit Italië kwam. Ik heb al verschillende vragen gekregen om deze te verkopen maar dat zal niet lukken. Ik vind de volledige witte frontzijde veel mooier zo.

Ondertussen had ik ook nog een tweede Capri gekocht, een MK1 1700cc V4 uit 1972 en Steve kocht toen in Nederland ook zijn tweede Capri zijn MK3 3000cc Essex.

Wat heeft je op het idee gebracht om onze internationale club meeting te organiseren?

De eerste meeting die ik samen met Steve gedaan heb was nog met zijn MK2 in de Beekse Bergen in het safaripark. Dit heeft dan wel de echte Capri microbe te weeg gebracht. De tweede meeting was in Enkhuizen en daar werden we heel goed onthaald en de Nederlanders vroegen van welke club we waren want ze kenden alleen Capri Team en hadden geen besef dat er nog een tweede club in België bestond.

De sfeer onder de Caprileden was dadelijk goed en er werd veel gepraat en ze vroegen waarom er geen Caprimeetings in België waren. Hier ging bij mij een belletje rinkelen dat er wel behoefte was aan zo een evenement. We hebben toen met de Capri club uit Antwerpen gepraat of we dit niet samen konden organiseren met de beide clubs, maar dit was moeilijk omdat op dat moment Capri Team 15 leden hadden en de Capri Drivers iets meer als 30, en als het evenement dan geslaagd was dat de Capri Drivers dan met de eer zouden gaan lopen.

Kenny heeft dan zijn eerste meeting in Kontich gehouden waar we dan ook naar toe zijn gegaan en waar Steve dan nog voor DJ gespeeld heeft. Ik had toen ook een clubstand opgezet om onze club in de kijker te plaatsen en om de bezoekers warm te maken om naar onze meeting te komen het volgende jaar in Zonhoven. Er zijn toen heel goede vriendschapsbanden gesmeed en er werden 5 Nederlanders lid van onze club en deze zijn tot op heden nog altijd lid en onze club.

Ik heb je toen gezegd: "Krijg ik carte blanche om onze meeting te organiseren het volgende jaar? Misschien draaien we verlies maar de eerste meeting moet er dadelijk BOEM op zijn zodat dit bij de bezoekers blijft hangen en ze er nog een keertje naar terug wilde komen." Die carte blanche heb ik destijds gekregen en al zeg ik het zelf, onze eerste meeting was er ook echt BOEM op!

Op de taunusmeeting waar vele Capri's kwamen ben ik de rijders gaan vragen of ze volgend jaar niet naar onze eerste Caprimeeting wilden komen. De vrienden uit Westerholt hielden hun belofte en kwamen de volgende meeting met wel 8 Capri's naar ons evenement, ook hier weer vrienden voor het leven.

De meeting was dadelijk een succes met een opkomst van een 70-tal Capri's. De meeting was

geslaagd maar niet rendabel en we zijn in de rode cijfers beland. Maar dit was te voorzien en zowel ik als jij hebben dit tekort bijgepast in de clubkas. Het tweede jaar was dan weer beter en ook weer groter geworden en positiever en zo was ons evenement dadelijk op de kaart gezet in de Capri wereld.

Op ons laatste evenement zaten we aan een opkomst van 125 Capri's uit 8 verschillende landen.

Wij gaan natuurlijk ook naar de meetings in de andere landen zoals Nederland, Duitsland, Luxemburg, Engeland, ... Zelfs tot in Noorwegen zijn we geweest om een meeting te bezoeken.

Ik heb ook geprobeerd om onze meeting altijd iets meer allure te geven dan een gewone statische show en daarom moest er ook altijd iets anders zijn voor de bezoekers te animeren. Ik denk maar aan de clowns, de robot, de fanfare, de sumoworstelaars, de buikdanse-ressen, het zaklopen, de skiplanken, ... Maar wat altijd aan onze club zal blijven hangen is de wedstrijd Capri trekken in clubverband en de gocart race voor de vrouwen en dit is een blijver.

Ook proberen we op onze meeting voor alle categorieën van Capri's een beker te voorzien, en dit doen we ook niet met de gewone bekercups die je op andere evenementen vindt maar we zoeken naar iets speciaals en zelfs met zelfontworpen unieke stukken – waarvan Johan er nu al 2 maal een resem gemaakt heeft, waarvoor ook een grote dank u wel naar hem toe. Ook voor het vorige jaar had hij weer een heel speciale uitvoering gemaakt om de viering van 50 jaar Capri RS2600 in de picture te zetten.

Onze meeting vorig jaar hebben we spijtig genoeg moeten annuleren, maar in 2022 hopen we dat onze meeting er weer volledig zal staan. De laatste meeting hebben we ook moeten verhuizen van Zonhoven naar Diepenbeek, omdat de prijzen in Zonhoven gewoon de pan uit rijzen en ieder jaar vinden ze weer een extra punt om meer geld te vragen. Onze eerste meeting kregen we het veld gratis als de beheerders de opbrengsten van de drank kregen was het goed voor hun, maar elk jaar kwamen er kosten bij, want ze moesten de douches vernieuwen, de keukens voldeed niet meer, andere verlichting in de zaal, een andere septische put, de toiletten vernieuwen, een ander dak op de feestzaal want dit was nog van asbestplaten gemaakt. Op het laatste kwamen ze met een rekening voor van alles en nog wat. De zaal, het veld, het maaien van het veld, gebruik van de tafels en de stoelen, het gebruik van de toiletten en de douches, de vuilcontainers, de waterrekening, de elektriciteitsrekening, het gebruik van de keukens en de kookvuren, poetsen van de zaal en controle of er niets van glas op het veld achter gebleven was, en de drankrekening die fors gestegen was, zodus niet meer rendabel voor onze club.

Dus jullie begrijpen dat een meeting organiseren niet zo iets is als even iets regelen. We zitten nu in Diepenbeek en dit was eigendom van de gemeente en daar hanteren ze de prijs per dag alles inbegrepen, maar verschiet jullie niet, het is nog een aanzienlijke prijs: 500€ per dag voor de 3 weekenddagen en 250€ voor de opbouw dag donderdag. Vanaf dit jaar is de zaal en de

terreinen overgedragen aan een fanfare die een locatie zochten en die nu beheerder zijn van de accommodatie, hopen dat dit ook voor ons niet negatief gaat veranderen.

Ik hoop jullie volgend jaar op onze meeting te verwelkomen. Het zal voor mij de laatste organisatie worden van het evenement. De pensioenleeftijd staat voor de deur, maar ik denk dat ik onze club op de wereldkaart gezet heb, en hoop dat we kunnen verder gaan met deze gefundeerde organisatie en de gemotiveerde leden.

Ik wil je graag namens alle leden van onze club bedanken voor alle tijd en energie die je al in onze meeting gestopt hebt. Het was er meteen BOEM op zoals je zegt en onze meeting werd met elke editie nog beter. De laatste meeting hebben al heel wat leden actief meegeholpen bij de organisatie en ik ben ervan overtuigd dat we ook in de toekomst nog op hun actieve bijdrage kunnen blijven rekenen. We gaan je vast en zeker missen tijdens de organisaties in de toekomst, maar ik durf veronderstellen dat we bij vragen beroep kunnen doen op de expertise die je in het verleden opgebouwd hebt.

Capri in het Museum Of Modern Art New York

door Wim Davidse

De Duitse kunstenaar Martin Kippenberger was een zeer productieve kunstenaar. Behalve honderden schilderijen, en meer dan honderd kleinere boekwerken was hij ook lid van een band.

Veel feesten en overmatig alcohol gebruik deden geen goed aan zijn te snelle leven. Martin is nog geen zestig jaar geworden.... Hij hield wel van humor geloof ik, en als rasechte Duitser vond

ie de Capri een mooi Duits product... Hij verwonderde zich wel over de naam Capri, dat was volgens Kippenberger wereldwijd de naam van de gemiddelde pizza-tent.

Als kunstenaar moet je daar iets mee doen natuurlijk, een schilderij: Capri by Night.

Maar dat was niet genoeg, met z'n beste vriend werd een Capri MkI gekocht, deze kreeg een bruin kleurtje en Martin strooide een pak haverhout vlokken in de verse lak. De haverhout was waarschijnlijk een soort link naar de pizza-bodem, nog een bruine halfhoge kast erbij voor wat accu's dan kunnen de lampen blijven branden en klaar was ie!

Deze Capri heeft al in diverse Musea wereldwijd gestaan, ook in New York dus.

Misschien ook nog leuk om te vermelden dat op een van Martin zijn boekjes, op de voorkant de Capri staat. De afbeelding was behoorlijk donker, maar het mooiste is de tekst onder de foto.

Martin ligt op de motorkap, zijn broer schijnt ook op deze foto te staan. Het boekje lijkt een folder maar de inhoud ging blijkbaar alleen over kunst. Mijn Duits is niet zo goed maar ik vond dit een heel mooi verhaal.

De Verloren Capri van Nils

door Carl Baudet

Enkele jaren geleden vond ik op een rommelmarkt in Heist-op-den-Berg een schilderij van een Ford Capri. Ik vond het toen wel een leuk hebbeding en heb het gekocht. Ik heb ook geprobeerd om de eigenaar van de Capri op het schilderij terug te vinden, maar dat bleek niet zo eenvoudig te zijn.

Zowel bij ons als bij Capri Team bleek de auto niet bekend te zijn. Dus een berichtje gepost op Facebook en daar kwam dan verrassend genoeg onlangs reactie op.

Nils De Preter was lang geleden ook lid van onze club, zo blijkt. Lang van voor dat we zelf onze internationale meeting organiseerden en dat verklaart ook meteen waarom we op basis van de nummerplaat niets konden terugvinden, maar onlangs reageerde Nils dus op het berichtje.

Na jaren was hij zelf terug op zoek gegaan naar de Capri die hij destijds met spijt in het hart verkocht had en zo kwam hij uit op mijn berichtje.

Hij kreeg het schilderij van zijn toenmalig schoonvader. De Capri had hij toen al niet meer, maar wel heel veel spijt dat hij hem weggedaan had. Om Nils te troosten had zijn schoonvader

het schilderij met de Capri op gemaakt. Alleen maakte dat het alleen nog erger omdat hij zo voortdurend geconfronteerd werd met het gemis naar zijn Capri.

Op de foto's hierboven zie je de Capri van Nils op een club meeting in Buggenhout.

Van links naar rechts herken je de Capri van Dirk (voor restauratie), Steven Neyskens, Steve en Nils.

Op deze foto is het schilderij waarschijnlijk gebaseerd.

Nils had de wagen via ebay in Duitsland gekocht toen hij amper 14 jaar oud was voor zo'n €730. Samen met zijn vader heeft hij hem dan in orde gezet, al was hij op zich wel goed in orde, want ze zijn er toen vanuit Duitsland mee naar België gereden. Dus toen hij 18 werd kon hij rondrijden in zijn Ford Capri.

In 2010 verhuisde Nils van de Pijpelheide naar Antwerpen. Het schilderij bleef achter in de woning en zo is het waarschijnlijk beland om een rommelmarkt in Heist-op-den-Berg.

Onlangs ging Nils dus terug op zoek naar zijn Capri om uit te vinden wat er met zijn Capri was gebeurd. De Capri werd destijds verkocht aan een man uit West-Vlaanderen. Enkele jaren later wist deze Nils te vertellen dat er vanalles aan de Capri werd verbeterd, o.a. een verkorte versnellingsbak en nog wat zaken. Daarna is Nils het spoor bijster geraakt.

Hij hoopt dat de Capri nog goed verzorgd wordt en dat hij ooit nog terug opduikt.

Herken jij de Capri van Nils en heb je een idee wat er van zijn auto geworden is? Dat zou een geweldig vervolg van het verhaal worden en we zullen deze informatie dan zeker aan Nils bezorgen.

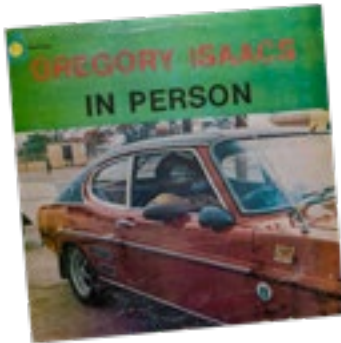
De Schatkamer van Dirk

door Jean-Marie Geeraerts

In ons vorige clubboekje zagen jullie al de verzameling van LP's die Dirk toen rijk was met de Capri als "cover girl". Sindsdien zijn er nog 'enkele' exemplaren bij gekomen in zijn collectie...

Een overzichtje:

Er zijn weer heel wat LP's en singles bijgekomen in de verzameling van Dirk.

Er is blijkbaar een Duitser die hem regelmatig tips geeft om zijn verzameling nog verder uit te breiden.

De onderstaande single is nog een extra bijzonder uitgegeven

door Ford zelf bij de lancering van de Ford Capri. Deze single werd in verschillende versies uitgebracht. Zo bestaat er ook een versie met een

Ford Escort. Het is dezelfde single, enkel met een ander boekje in dat geval.

Naast een LP-collectie valt er nog vanalles te ontdekken op de Zolder bij Dirk; 525 verschillende miniaturen van heel klein tot zeer groot, allemaal netjes uitgestald.

Je kan het zo gek niet bedenken of je kan het wel vinden in de verzameling: koffiemokken, folders, lichten, speelkaarten, luciferdoosjes, een zelf geknutseld nachtlampje en een grote blauwe ton, een bijzonder geschenk.

Club Meeting Mei

tekst door Jean-Marie Geeraerts, foto's door Bart Van Ooteghem

Het was al van oktober vorig jaar geleden dat we nog eens een club meeting hebben kunnen organiseren. Ik was dan ook extra gemotiveerd om naar Roadhouse te gaan om de Caprivrienden eindelijk nog eens in levende lijve terug te zien. De Capri zelf zal ik nog wel een paar maanden moeten missen, want die ondergaat een complete restauratie. Ik ben dus 'incognito' als eerste aangekomen met de Fiesta van mijn vrouw.

Ik zet me op een kruk op het terras van Roadhouse en lang hoef ik niet te wachten. Al gauw zie ik Dirk met zijn Capri toekomen en niet veel later is ook Bart er. Zo staan de twee blauwe Capri's netjes naast mekaar op de parking.

Het is nog niet echt superwarm op 't terras, dus beginnen we met een koffie te bestellen. Iets later zien we Luc met zijn vrouw toekomen in zijn witte MK2. We maken de kring alvast wat groter zodat we allemaal samen kunnen zitten en als even later ook David toekomt met zijn MK3 verhuizen we naar een grote tafel zodat we met de nodige afstand toch samen kunnen zitten om bij te praten.

Rudi zien we toekomen met de Transit, want in Sint-Niklaas en omstreken was het blijkbaar serieus aan 't gieten. Hier in Zolder is het voorlopig nog zonnig en droog. Hopelijk blijft het zo. We zitten weliswaar wel droog onder de paraplu, maar zonnig weer is toch gewoon gezelliger.

Tenslotte komt ook Carl nog toe met de blauw-witte en daarmee is ons gezelschap voor vandaag compleet.

Ik heb mijn foto toestel niet bij deze keer, maar gelukkig is Bart zijn toestel niet vergeten en hij wordt dus prompt onze 'verslaggever ter plaatse'. Er wordt honderduit gebabbeld en we leggen onder andere onze datum voor onze volgende internationale meeting vast. We kiezen voor het weekend na Graspop Metal meeting: van vrijdag 24 juni 2022 tot en met zondag 26 juni 2022.

Om de herinnering aan onze eerste meeting van 2021 vast te leggen, maken we een groepsfoto waar iedereen opstaat, inclusief de fotograaf zelf!

De tijd vliegt voorbij en al gauw is het hoog tijd om weer richting thuis te vertrekken. Het

was een gezellige namiddag en ik kijk alvast uit naar onze volgende club meeting in juni. Nu we onze datum vastgeprikt hebben voor onze internationale meeting kunnen we dan alvast beginnen met het plannen van onze meeting.

Club Meeting Juni

tekst door Jean-Marie Geeraerts, foto's door Bart Van Ooteghem

Ook in juni konden we weer onze maandelijks club meeting organiseren. Het weer was een klein beetje minder, maar dat kon de die-hards niet tegenhouden om opnieuw af te zakken naar Roadhouse in Zolder.

Ik ben wat later dan gewoonlijk en als ik met de Mondeo toekom (ja de Capri is nog lang niet klaar...) zie ik de Capri van Marc en Dirk al staan op de parking. Ik heb net zelf geparkeerd als ook David toekomt met de blauwe RS. Perfecte timing!

Ik ben een paar weken geleden bij Eddie Schaap langs geweest om daar een nieuw interieur voor mijn Capri op te halen. Eddie had voor David nog een scharnier liggen voor het klampaampje van een MK I. Dus dat heb ik gelijk ook even meegebracht. Ik geef het scharnier meteen aan David. Zo kan ik dat al niet vergeten (ken jezelf!) en kan hij het meteen opbergen in de Capri.

We vergezellen Marc en Dirk op het terras en al gauw komt ook Bart toe met zijn Capri. Daarmee hebben we dan meteen drie blauwe Capri's op de parking staan. Ook voor Bart heb ik een 'cadeautje' meegebracht. Ik had al meer dan een jaar denk ik ondertussen thuis nog een USB-stick van Bart liggen met foto's die hij me eerder bezorgd had voor in ons clubboekje. Zo, weer een stukje vergeetachtigheid opgelost!

Nog ietsje later komt ook Rudi toe en zo wordt het alsmear gezelliger op het terras van Roadhouse. Terwijl we aan de praat zijn verschijnt plots ook Johan Engelen aan onze tafel. Dat was ook weer een blij weerzien, want Johan had ik ook al een heel tijdje niet meer gezien.

Johan is weliswaar niet met de Capri. Die staat naar het schijnt thuis in de garage onder een serieuze dikke laag stof. Het is met andere woorden hoog tijd dat we weer wat meer op pad

kunnen met onze Capri.

Er wordt over vanalles en nog wat gebabbeld: Over hoe groot de impact van het voorbije bizarre anderhalve jaar geweest is, over hoe we ons leven stilaan weer beginnen op te pikken, over hoe we echt nood hebben om nog eens echt naar buiten te komen met de Capri, ...

Er rijpen ook stilaan ideeën om met de club dit jaar nog ergens een mooie rondrit te organiseren. Ik heb thuis de

“Ronde van België” liggen. Een roadbook met daarin de beschrijving van een aantal ritten die je letterlijk door het hele land laten reizen. De ritten zijn wel vrij lang, dus ik denk eraan om dit boek als basis te gebruiken om zelf een paar kortere ritten uit te stippelen.

Bart vertelt ons ook over zijn ervaringen tijdens de Classic Ford Tour. Dat was een vrije lange rit met een mooie groep deelnemers. De rit ging langs mooie wegen, maar omdat het zo'n lange rit was, ben je toch blij als op je eindbestemming toekomt. Een volledig verslagje met foto's krijgen jullie in ons volgende clubboekje!

Tegen de meeting van juli ga ik zelf ook proberen om enkele kortere ritten voor te bereiden om daar dan eens over te praten en te zien welke rit leuk zou zijn om met de club te doen. Meer nieuws hierover mag je dan ook na de meeting van juli verwachten. Uiteraard kondigen we het aan via onze website en als we nog deze zomer erop uit trekken, dan mag je je ongetwijfeld ook aan een verslagje verwachten in ons volgende boekje.

Dirk moet ons deze week vroeg verlaten, want hij moet om 16u op een verjaardagsfeestje zijn. Hij mocht ook echt niet te laat komen deze keer :-)

We hadden het ook nog even over onze internationale meeting volgend jaar. Het gevoel groeit dat juni 2022 een veel te drukken maand gaat worden. Het lijkt wel alsof alle evenementen van volgend jaar in juni gepland zijn. En omdat we ook nog altijd geen bevestiging gekregen hebben van de nieuwe uitbaters van Jeugdhuis Terlogt gaan we bekijken of we onze meeting niet beter uitstellen naar de tweede helft van augustus. Meer nieuws hierover mogen jullie ook binnenkort via de website verwachten. En natuurlijk in 't volgende boekje. Dat is al de derde aankondiging voor ons volgende boekje! Met het volgende clublid in de kijker lijkt het erop dat het boekje alweer snel gevuld gaat raken!

Tegen 17u kondigt ook David aan dat hij op tijd thuis verwacht wordt voor een verjaardagsfeestje. (Zijn vrouw had 'm al eens gebeld om hem eraan te herinneren...).

Bart maakt nog even een actiefoto als David vertrekt en niet zo veel later vragen we uiteindelijk ook de rekening en vertrekken ook de achterblijvers richting thuis.

Tot volgende maand!

Club Info

Secretariaat

Capri Drivers Club Belgium vzw
Nieuwstraat 69
3511 Hasselt
België

🌐 <http://www.capridrivers.be>
✉ info@capridrivers.be
☎ +32 475 71 27 64

Bestuur

Voorzitter

Jean-Marie Geeraerts
✉ jeanmarie.geeraerts@gmail.com
☎ +32 475 71 27 64

Ondervoorzitter

Steve Jakus

Penningmeester / Secretaris

Dirk Jakus
✉ dirk.jakus@hotmail.com
☎ +32 491 29 73 69

Bestuurslid

Nicole Frederix
☎ +31 6 28563691

Jouw bijdrage in ons boekje?

Heb je leuk nieuws voor het volgende boekje?

Aarzel dan niet en stuur je tekstje door naar info@capridrivers.be.

We verwachten zeker geen hoogstaand proza. Integendeel! Hoe persoonlijker je tekstje geschreven is hoe liever we het lezen. We willen graag dat ons clubboekje een boekje is van en door onze leden voor onze leden.

Zo leren we mekaar nog wat beter kennen en hebben de leden van onze club die we niet zo vaak zien ook weer wat om naar uit te kijken: Een leuk clubblad met nieuws, geschiedenis, kennis, ...

Kruip dus vandaag nog in je pen (of achter je computer) en bezorg ons jou leuke verhaal over jezelf, je Capri, je belevenissen, ...

Einddatum voor inzendingen voor het volgende boekje:

15/09/2021

Retouradres:

Jean-Marie Geeraerts
Mommestraat 104
3550 Heusden-Zolder

Driemaandelijks tijdschrift P925557
april-mei-juni 2021

Afgiftekantoor 9550 HERZELE

PB-PP
BELGIË(N)-BELGIQUE

